

Сънищата на Иосифа.

„А Иосифъ видѣ сънь, и приказа го на братията си: и възненавидѣха го още повече“.¹⁾

Често въ живата си задаваме въпроса: защо по нѣкой пѫть ни се случватъ нещастия? Изобщо се смѣта, че хората страдатъ и изплащатъ нѣкои прѣгрѣшения отъ настоящето или отъ миналото, и търсятъ причината на това. Виждаме, че животъ се е изразилъ тъй върху Иосифа поради два съnya, които той разправилъ на братята си. Разбира се, тѣ изтѣлкували сънищата, че той билъ сътайни замисли и задни цѣли, и, за да не имъ стане глава, заражда се въ тѣхъ мисъльта да го прѣмехнатъ. И, както виждате, това не сѫ чужди хора, а собствени братя. Така, тѣ при първия удобенъ случай го хващатъ и продаватъ на исмаилияни, които пъкъ го прѣпродаватъ на единъ египтянинъ, и тогава захващатъ изпитните за Иосифа — Богъ изпитва неговия характеръ. Животъ на човѣка не е нищо друго, освѣнъ изпитни — тѣ сѫ пробния камъкъ, съ който се изпита характеръ на човѣка. Най-цѣнното нѣщо въ душата на човѣка е неговиятъ характеръ, който трѣбва да мине прѣзъ огъня — изпитните. И само когато мине прѣзъ този огънь и устои на всички изпитни, само тогава може

¹⁾ Битие 37: 5—11, 39: 1—23.